

12. ПАВЛОВИЋ БОШКО
саслушаван 22 јуна 1946 године

Наставак суђења у 11,15 часова.

Претседник: Настављамо претрес. Друже заставниче, уведите све раније оптужене и оптуженог **Павловић Бошка**. После увођења оптужених: Оптужени Павловићу, устаните и приђите Суду. (Оптужени Павловић устаје са оптуженичке клупе и прилази Суду). Седите. Јесте ли разумели оптужницу?

Оптужени Павловић: Јесам.

Претседник: Осећате ли се кривим?

Оптужени Павловић: Да, али не по самом слову и поготову не по духу оптужнице.

Претседник: По чему?

Оптужени: Ја сам крив што сам остао у служби владе Недићеве и онда кад се постепено могло приметити да се та служба извитоперава у службу окупатору.

Претседник: Кад сте ви постали шеф отсека јавне безбедности?

Оптужени: *Ја уопиШе нисам био шеф оШсека јавне безбедносШи.* Ја сам вршио једну врсту агенде јавне безбедности, шефа отсека јавне силе у одељењу јавне безбедности врховне полициске управе у министарству унутрашњих послова.

Претседник: У министарству унутрашњих послова или у комесаријату унутрашњих послова?

Оптужени: То је онда био комесаријат.

Претседник: Ко вас је позвао на ту дужност?

Оптужени: Био је јавни проглас да се сви полициски службеници пријаве и по нашим прописима ја сам био дужан да се јавим. *Молим да се дисШингира разлика између извршене полициске службе и полициске политичке службе. Ја сам био у извршиној служби.*

Претседник: Је ли то било 1941 године?

Оптужени: То је било јула 1941 године.

Претседник: Шта сте ви радили тада као шеф отсека јавне силе?

Оптужени: Нисам био шеф отсека, него вршио агенде шефа. Никад нисам постављен за шефа него сам био одређен на службу начелнику одељења јавне безбедности. *Начелник као сШручњак за полициску извршину службу поверио ми је у првом реду да све оне избеглице, полициске службенике, жандарме и аГенШе који су бежали из ШЗв. Независне Државе ХрваШске кад се пријаве да узмем подаШке од њих, да сачиним спискове, па онда под мојим по-*

Шписом, пошто сам их већину познавао и знао, да им се омогући да добију принадлежности јер су људи долазили Голи, боси а неки довели и фамилије. Требало им је прво дати нешто за живоШ јер су долазили без сретстава и после служба.

Претседник: Јесте ли вршили организацију тих полициских органа, њихову попуну итд.?

Оптужени: То је била дужност начелника одељења јавне безбедности, ја сам био само извршни орГан. Мени је поверено да људима који се пријаве узмем податке. Имао сам за помоћ једног официра из Загребa, који је из Земуна пребеГао у БеоГрад, ми смо пописивали оне који су се јављали, правили спискове и проверавали податке и реферисао начелнику јавне безбедности. Начелник је одређивао Где треба и колико њих послати. Ја сам то издиктирао и онда сам људе сазивао и казао толико Шамо, Шолико тамо и о томе реферисао начелнику.

Претседник: Јесу ли сви ти органи, жандарми и агенти долазили директно код вас, или сте у том циљу путовали кроз Србију?

Оптужени: Нисам никад путовао у Србију, долазили су ми само у канцеларију.

Претседник: Какав је задатак био вама поверен у вези са тим жандармима и њиховим организовањем?

Оптужени: Уопште нисам радио на организацији само сам имао да радим на личним односима зашта ме је одредио начелник јавне безбедности као и како да поступа са тим људима.

Други мој задатак је био, г. претседниче, као стручњака. Ја сам био наставник криминалне психологије и тактике, био сам командант полициске школе у Земуну, те ме је моја стручност довела у једно село близу Београда, Жарково, где је нађен један немачки убијени војник. Нађен је на путу да лежи потрбушке, имао две ране, једну кроз груди а једну кроз надлактицу. Г. Таса Динић и Цека Ђорђевић наредили су ми да изиђем на лице места са Немцима. То је први мој контакт са Немцима. Претила је опасност одмазде ако се случај не би разјаснио, јер је претседник општине наводно изјавио да га нико није убио. И тако сам отишао са Немцима у то село, у срез Врачарски. Био је присутан и тадашњи средски начелник, који то може посведочити, да сам отишао само за. Шо што сам био стручњак. Ја сам поднео реферат Цеки Ђорђевићу и Таси Динићу да је тај војник извршио самоубиство. То сам приметио по томе што ми је пало у очи да му је десна. чизма скинута. И Немци су прихватили моје становиште и довели своГа стручњака, који је такође утврдио да је извршио самоубиство. Поред извора наслонио је пушку на Грудн, скинуо десну чизму и десном ногом окинуо пре времена, јер му је лева нога оклизула Шако да му је метак прошао кроз Грудн и десну надлактицу. То сам уШврдио као стручњак и та је околност утицала да није било никакве одмазде.

Претседник: Па ипак јесте ли ви обилазили градове и места у Србији у циљу организације и успостављања полициске службе?

Оптужени: Нигде и никада нисам обилазио градове у Србији за било какву организацију. Ја сам био употребљаван само за интервенције.

Претседник: Зашто сте отишли у Крагујевац октобра 1941 године?

Оптужени: Отишао сам да видим, била је тешка ситуација.

Претседник: Како тешка ситуација?

Оптужени: Тешка ситуација у Крагујевцу, јер комесаријат није имао никакву везу са Крагујевцем јер су биле прекинуте, а дознали смо да су Немци афиширали да ће убити за једног убијеног Немца сто Срба. То је изазвало узбуђење.

Претседник: Немци су то афиширали још у априлу месецу, да ће за једног Немца убити сто Срба.

Оптужени: Можда, али у Крагујевцу су то онда афиширили. Дошао је тамо један командант, издао те летке који су били ширени. Ја сам такав летак имао у рукама. Ја сам се тамо консултовао са претставницима тамошње власти и претставником полиције.

Претседник: Којим?

Оптужени: Ја му се не сећам имена. *Доцније је био ухапшен од оног што је узурпирао власт. Мислим неког Јонића.*

Претседник: Да није Кујунџић?

Оптужени: Тако се звао.

Претседник: Даље.

Оптужени: Ја сам се с њим консултовао.

Претседник: Знате ли да је Кујунџић жив?

Оптужени: Немам појма.

Претседник: Жив је.

Оптужени: Консултовао сам се са два среска начелника, консултовао сам општине. Замолио сам претседника општине да позове један извесан број угледних грађана да се са њима консултујем шта би се могло учинити да би се избегла опасност одмазде од стране окупатора.

Претседник: Какве одмазде?

Оптужени: Па зато, јер су Немци запретили да ће за сваког убијеног припадника немачког вермахта убити сто грађана.

Претседник: А да ли је био тада убијен какав припадник вермахта у Крагујевцу?

Оптужени: Тада је био, колико смо били обавештени, један.

Претседник: Па сте због тога отишли да се консултујете?

Оптужени: Нисам, него сам само ишао да видим какве би мере у Крагујевцу могле да се предузму да не дође до тих мера одмазде.

Претседник: Поводом тога сте отишли, поводом тога летка да ће се вршити стрељање сто грађана за једног немачког војника, или поводом неког конкретног убиства немачког војника у Крагујевцу.

Оптужени: Конкретно, комесаријат је знао да је један убијен, а сем тога није имао никакву везу, а знао је да су леци били ширени и било ми је наређено да одем и да видим ситуацију и да известим. Ја сам се консултовао са претставницима власти и претседником општине.

Претседник: Како се звао претседник општине?

Оптужени: Не знам, знам да је био мало у једну ногу...

Претседник: Да није Симовић?

Оптужени: Тако ће бити.

Претседник: А срески начелници?

Оптужени: Двојица су били, не знам им имена.

Претседник: Да ли је био Предраг Митровић?

Оптужени: Може бити.

Претседник: Да ли се сећате Митровића?

Оптужени: Можда.

Оптужени: О чему?

Претседник: О Крагујевцу.

Оптужени: Консултовао сам се са њима и речено ми је да они не могу ништа да учине и да је то дужност владе. Ја сам успут био добио и 100.000 динара да би евентуално са њима појачао стражу, да би ангажовао појачање стражара. Било ми је препоручено да се обратим на организацију четника „Карађорђе". *Ја то нисам учинио.* Ја сам 100.000 динара вратио. *Сведоци могу да буду тадашњи благајник у министарству унутрашњих послова и књиГовођа који је онда био.*

Претседник: Јесте ли ви у том упуту, који сте добили од Цеке Ђорђевића, добили задатак уз објашњење да је мир и ред у Крагујевцу угрожен од партизанских акција, и да вас, - то је задатак -, шаљу због тога да предузмете у дослуху са немачким властима и тадашњим Недићевим властима потребне мере у циљу обезбеђења од тих напада, у циљу сузбијања партизанских акција?

Оптужени: Кад сам отишао у Крагујевац, ја сам добио решење, садржаја решења се не сећам, али решење је донето и мени дато.

Претседник: Јесте ли се ви са грађанима и органима власти поименично консултовали о ситуацији, или је пак била нека конференција?

Оптужени: То је била нека конференција у општини.

Претседник: Је ли на тој конференцији био претседник Симовић?

Оптужени: Јесте.

Претседник: Јесу ли била и оба среска начелника?

Оптужени: Ја се не сећам.

Претседник: Је ли био Карацић?

Оптужени: Не сећам се.

Претседник: Је ли био шеф експозитуре уреда?

Оптужени: Не сећам се тога свега...

Претседник: Сетите се, сетите се. Ви имате одличну меморију. Видео сам по томе да ви добро знате улазну и излазну рану немачког војника у Жаркову *који је извршио самоубиство, да је чизма била скинута и тако даље. Ако памтите чизму немачкоГ војника, онда ћете свакако боље памтити људе.*

Оптужени: Ја сам то оставио претседнику општине да изабере, јер ја нисам познавао људе.

Претседник: Је ли био Марисав Петровић?

Оптужени: Не, он је доцније дошао.

Претседник: Је ли био Борковић?

Оптужени: Ко би то могао бити?

Претседник: Па тај из уреда.

Оптужени: Не знам, можда.

Претседник: На колико је дана пред стрељање држана та конференција?

Оптужени: Кратко време. Ја мислим два, три дана.

Претседник: Да ли се сећате лица која су учествовала на тој конференцији?

Оптужени: Господине претседниче, не познајем ни једно лице, нити сам обраћао пажњу. Ја сам дознао од председника општине да су то грађани, угледни и виђени људи, и да ће истину да ми кажу. *На пример, један од њих рекао ми је следеће: „Ви нас питате како и шта треба да радимо. Ми не можемо ништа да учинимо... то је ствар владе... а најбоље би било да Немци не афиширају такве прогласе-сто за један-па да узбуђују нашу децу, да децу не можемо слати слободно у школу... Нека они не афиширају такве афише, нека се не прети Грађанима, нека не врше такав психички терор, па ће у КраГујевцу бити ред и мир...”*

Оптужени: То ми је један од Говорника казао.

Претседник: Је ли на тој конференцији било разговора о претстојећем масовном стрељању Крагујевчана.

Оптужени: Ја се тога не сећам. *Није могло да буде када нико није имао појма, да ће бити стрељања.*

Претседник: Зар ви нисте били обавештени?

Оптужени: По чему и када?

Претседник: Јесте ли приликом доласка долазили у контакт са немачким властима.

Оптужени: Јесам, али тек кад сам дошао, јер сам се по дужности јавио крајскоманданту.

Претседник: У питању хапшења и стрељања?

Оптужени: То сам видео када су вршена хапшења кад сам ишао да интервенишем и питам зашто се хапсе. Моје је мишљење било да се хапсе, са разлога да буду интернирани. Дозволите нормалан човек није могао да претпостави да ће једна уредна војска моћи да врши одмазду у једном граду где се ништа није десило. Ја као полицајски службеник мислио сам да се ти афиши односе ако буде убијен један немачки службеник у заседи у граду, при вршењу свог посла. А они су вршили одмазду за војнике који су групно на 20 или више километара водили регуларну борбу. *Ко је могао мислити да ће они за то вршити одмазду.*

Претседник: Зар сте могли имати друго мишљење о фашистичким хордама хитлероваца после Чехословачке, Грчке, Пољске, Белгије, Холандије, Француске и Норвешке, да ће се они понашати на неки други начин, а не на начин разбојничких хорди.

Оптужени: *Све је прешло у разбојничке хорде.*

Претседник: Јесте ли у току читаве ове акције стрељања у Крагујевцу били у граду?

Оптужени: Нисам, господине претседниче, нисам био.

Претседник: Нисте били.

Оптужени: Нисам. *Кад сам наслутио из извесне изјаве крајско-манданта код кога сам ишао да интервенишем зато што се врше хапшења, морам да кажем пред Судом, иако је Немац, треба да кажем истину, он ми је индиректно скренуо пажњу да тим људима прети смртна казна. Онда сам га разумео. Он је чак обећао да ће се потрудити да добијем камион.*

Претседник: Јесте ли били присутни у Крагујевцу када је почело масовно хапшење?

Оптужени: Ја сам био присутан, када је хапшење вршено.

Претседник: За колико дана је обављено то масовно хапшење?

Оптужени: За један дан.

Претседник: Јесте ли тога дана били у граду када су Крагујевчани натерани у Топовске шупе?

Оптужени: Јесте. Ишао сам у команду.

Претседник: Када је почело стрељање?

Оптужени: Сутрадан.

Претседник: Јесте ли били у Крагујевцу када је започело стрељање?

Оптужени: Не, био сам на путу за Београд.

Претседник: А када је започело стрељање?

Оптужени: Можда је почело одмах, ја не знам, кренуо сам.

Претседник: У колико сте сати кренули?

Оптужени: Кренуо сам била је још помрчина.

Претседник: Чиме?

Оптужени: Возом, јер је крајскомандант обећао да ће ми дати једно место у возу који је требало да крене из Крагујевца до Лапова.

Претседник: *Јесте ли интервенисали?*

Оптужени: *Ја сам интервенисао.*

Претседник: Је ли вам познато да је приликом хапшења у Крагујевцу учествовао и одред Марисава Петровића?

Оптужени: Кад сам се вратио натраг у Крагујевац, чуо сам, проверио сам код сведока. Јањић, претседник општине, заступао је Марисава Петровића. Док сам ја био није било Марисава, али је дошао можда истог дана, то сигурно не знам. Јањић је хапсио извесне људе, купио их и колико сам чуо замењивао. Он је давао горе на стрелишту, где су била стрељана, он је вадио за те друге.

Претседник: А које је то људе хапсио Јањић?

Оптужени: Ја могу претпоставити своје начелне противнике, да су могли бити комунисти, али те људе ја нисам познавао, то је моја претпоставка која може да буде вероватно тачна.

Претседник: Је ли то Јањић, који је доцније радио у Гестапоу у Београду?

Оптужени: Чуо сам да је постао претседник општине, ту сам с њиме имао посла. Други пут сам био у Крагујевцу зато да нађем кандидата. Имао сам задатак да изменим Јањића. *Ја сам том прили-*

ком ухапшен са неким ннжењером Керечким. После је био у Гестапоу, колико се сећам.

Претседник: Јесу ли добровољци учествовали приликом масовног хапшења и стрељања?

Оптужени: Оно што се звало тамо добровољцима, што је било са Јањићем, стрељању не знам, али хапшењу јесте.

Претседник: (Обраћа се на оптуженог Мушицког): Оптужени Мушицки, устаните (говорећи Павловићу): Кажите то оптуженом Мушичком да су ЈБотићеви добровољци заједно са Немцима вршили хапшења пред масовно стрељање у Крагујевцу.

Оптужени: Господине...

Претседник: Оптужени Павловићу, Јањић, који је био четовођа, са својим људима хапсио је по Крагујевцу, ја сам био при томе....

Оптужени Мушицки: (Упада у реч)... трећег децембра?

Претседник: То је после стрељања.

Оптужени Мушицки: Кад сам сазнао за њега, за тај случај... сазнао сам тек сада на Суду.

Претседник: Можда сте за овај случај сазнали први пут да су ваши људи учествовали у хапшењу.

Оптужени Мушицки: То сам чуо... Знао сам да су Цигане хватали за замену.

Претседник: За кога?

Оптужени Мушицки: За омладину која је била у логору.

Претседник: Шта мислите да ли су Цигани људи?

Мушицки: Није реч о томе...

Претседник: Што мислите да ли су Цигани људи?

Мушицки: Разуме се да јесу.

Претседник: Можете сести. (Затим се обраћа оптуженом Павловићу): Докле сте остали на дужности, како рекосте, шефа отсека?

Оптужени: Дакле вршио сам агенде, послове, један део послова шефа, један део послова који спадају у надлежност шефа отсека јавне сигурности.

Претседник: То значи били сте в.д. шефа отсека.

Оптужени: Нисам уопште био постављен, него сам ја део тих послова вршио по уредби министарства унутрашњих послова.

Претседник: Докле сте остали на том месту?

Оптужени: На том месту сам остао, мислим, до новембра 1941 године.

Претседник: Па шта сте онда постали?

Оптужени: После сам био додељен пуковнику Бабићу, требало је да се организује Српска државна стража, ја сам био додељен као административни стручњак, и пошто је та стража тражила да се састоји из једног конгломерата људи...

Претседник: Јесте ли постављени за помоћника команданта, Српске државне страже?

Оптужени: Не, то је било тек доцније?

Претседник: А ви сте били?

Оптужени: Био сам додељен Бабићу. Он још заправо није имао никакве команде, требала је тек да се формира. После наредбе био је ухапшен и тада сам био додељен команданту жандармерије генералу Радовановићу.

Оптужени: У међувремену био је дошао неки ппукловник.

Претседник: Какав је био циљ ових стража чије сте ви формирање помагали?

Оптужени: Стража има своју уредбу: одржавање реда и мира. То је принцип.

Претседник: А је ли имала за принцип борбу противу партизана?

Оптужени: Она није стварана, по мом знању, с нарочитим циљем борбе против партизана и против четника, али свакако да су сви елементи и сви људи и сви грађани....

Претседник: Је ли стварана са нарочитим циљем одржања реда и мира у Србији?

Оптужени: У § 1 стоји да је задатак одржање реда и мира.

Претседник: Молим вас, да ли се тај задатак из § 1 Уредбе о СДС потпуно поклапа са захтевом Немаца, окупатора у Србији, да се одржи ред и мир?

Оптужени: Увек је захтев окупатора ред и мир.

Претседник: Да ли се поклапају ове две ствари?

Оптужени: Свакако.

Претседник: Јесу ли јединице СДС учествовале у борби против Народноослободилачке војске и партизанских одреда?

Оптужени: Господине претседниче, ја сам радио у администрацији. Свакако знам да су нападане и да су нападале. Било је борби.

Претседник: Јесу ли учествовале у претресању терена и хапшења цивилног становништва.

Оптужени: Ја мислим да су и тај посао вршиле.

Претседник: Је ли било случајева пљачкања приватне имовине?

Оптужени: Можда је, али ја не знам ни за један случај.

Претседник: Са те дужности где сте отишли даље?

Оптужени: Ја сам радио мој посао кад сам био постављен за другог помоћника команданта СДС. Радио сам као административни помоћник у Интендантури. Превођење ми је био главни посао. Онда је било одређено да радим у министарству унутрашњих послова као делегат СДС при министарству унутрашњих послова. Ја сам ту вршио дужност администрације у погледу личних односа СДС.

Претседник: Јесте ли као такав имали и задатак одржавања веза са немачким управним штабом?

Оптужени: Тек нешто доцније. Пошто начелник управног одељења није знао немачки стављено ми је у дужност да расправљам и питања сагласности између Немаца и владе Недића у погледу постављања окружних и среских начелника. Недић није хтео да тражи сагласност за постављање среских начелника и због тога је начелник управног одељења морао да се објашњава, а он није знао немачки. Казано ми је да ја место шефа персоналног одеље-

ња радим у управном одељењу по инструкцијама начелника са односним референтима, да расправљам поједина питања, али не и начелна питања.

Претседник: Јесте ли ви на тај начин усклађивали рад, практично координирали?

Оптужени: Ја сам ту штитио да Немци не проводе своју вољу. Ја нисам узимао став Немаца него сам, колико сам год могао, бранио став овога народа.

Претседник: Добро, ако Немци, рецимо, траже сто динара...?

Оптужени: Мој је задатак био да им не дам ни један динар.

Претседник: А ако успете да скинете један динар, јесте ли задовољни?

Оптужени: Не. Није било вредно да се с њима носим.

Претседник: А шта сте онда радили, јесте ли испуњавали захтеве Немаца?

Оптужени: Практично старао сам... Ја сам на пример Банковића извадио из воза...

Претседник: А јесте ли се старали...

Оптужени: Ја сам се старао да саботирам захтеве Немаца колико је то могуће.

Претседник: А јесте ли спроводили стопроцентно ред и мир?

Оптужени: Ја с тим нисам имао везе.

Претседник: Па ви сте били помоћник команданта СДС.

Оптужени: Ја сам био други помоћник. Нисам командовао ни једном десетином. Радио сам у администрацији.

Претседник: Јесте ли ви припремали одговоре, у добром делу одлучивали, или сте били ађутант и отварали пошту и парафирали?

Оптужени: Из наредбе, коју је издао г. Аћимовић јасно се види. То је била привремена наредба о дужностима. Ја сам углавном имао да интервенишем код немачких власти за похапшене припаднике СДС. СДС је имала око хиљаду официра. Било је похапшено око 400 официра. 120 је пострелано, 200 отерано у логоре. Мој задатак је био интервенисање. Затим, ја сам имао да преведем 15.000 имена људи. То су бивши војници, жандарми, официри, аГенти, слободне професије, требало је све то средити да им се да ранГ итд. На тим стварима сам ја радио. Са командом и начелником штаба оперативноГ одељења нисам уопште имао никакве везе. Ја сам само прегледавао касе, књиГе у техничком одељењу и то само у поГледу исправноГ књижења. То је била чиста администрација. Ја уопште нисам способан да идем у акције.

Претседник: Је ли могла да функционише правилно СДС без добро уређене администрације, без уредног снабдевања?

Оптужени: Снабдевање је било ствар начелника интендантуре. Мени је било Главно да Гледам да се поштено ради. Довољно се скидало са Грбаче српскоГ народа.

Претседник: Јесте ли ви јула 1944 постављени за државног секретара у кабинету Милана Недића?

Оптужени: Нисам.

Претседник: Чини ми се да сте у истрази тако рекли. А зашто сте били постављени?

Оптужени: Ја сам био постављен кад је убијен Цека Ђорђевић да водим његову канцеларију. На његово место требало је да буде постављен др. Илија Пржић. *Али за такву велику функцију морала је бити сагласност и са немачке стране, а за мене нити је тражена сагласност нити давана. Ја сам постављен привремено да водим његову канцеларију, да заступам државног секретара у вршењу канцеларијских послова. Ја сам решавао акта а не предмете.*

Претседник: Познајете ли ви добро администрацију?

Оптужени: Ја сам је познавао прилично добро.

Претседник: Мало пре говористе о овом постављању: зашто је било потребно одобрење Немаца за ваше постављање?

Оптужени: То је високи функционер и Немци су ваљда тражили гаранцију.

Претседник: А јесу ли Немци уопште тражили да се претходно они сагласе за постављање на извесна места?

Оптужени: Јесу. Мало пре сам казао за среске и окружне начелнике.

Претседник: А за команданте батаљона?

Оптужени: За команданте батаљона колико се сећам они су стављали приговоре.

Претседник: Је ли требала сагласност за команданте СДС и команданте СДК?

Оптужени: Па морала је постојати сагласност Немаца, иначе не би могло.

Претседник: Да ли је Мушички могао да постане командант СДК пре но што Немци унапред даду визу.

Оптужени Бошко Павловић: Да ли је могао бити постављен? Ако је Недић имао ту власт?

Претседник: А је ли имао Недић ту власт?

Оптужени: Па, он је све више и више губио.

Претседник: Губио све више и више. Конкретно нам објасните. Ви знате добро административни поступак. То је било 1943 године, када је Коста Мушички постављен за команданта Српског добровољачког корпуса. Је ли тада, с обзиром на степен власти, на квантитет и квалитет власти коју је Недић имао у односу према Немцима, је ли била нужна претходна сагласност Немаца за постављање Косте Мушичког за команданта Српског добровољачког корпуса?

Оптужени: Како је било конкретно, ја не знам, али ја мислим да је потребно било претходно консултовање.

Претседник: Је ли то тачно, оптужени Мушички?

Оптужени Мушички: Ја то такође претпостављам.

Претседник: Постоји и једна могућност да није било потребно претходно одобрење Немаца за то што су Немци директно постављали.

Оптужени Мушички: Та могућност није могла постојати.

Претседник: Оптужени Павловићу, јесте ли ви са те дужности у претседништву владе, у кабинету, долазили у службени контакт са немачким окупатором, са штабом.

Оптужени: Јесам, као администратор, као заступник државног секретара. Ја сам био више пута слат од стране генерала Недића по разним појединим питањима.

Претседник: Код кога?

Оптужени: Ишао сам у штаб заповедника Србије.

Претседник: Јесте ли били код Гајтнера.

Оптужени: Јесам.

Претседник: А код Шефера, шефа Гестапоа?

Оптужени: Био сам.

Претседник: Јесте ли били код Јункера?

Оптужени: Јесам.

Претседник: А код генерала СС Мајснера?

Оптужени: Био сам. (у публици смех)

Претседник: Јесте ли били ради тражења оружја, муниције и другог?

Оптужени: Ја нисам био ради тражења оружја, него ради добијања дозвола за оружје. Мени је наређивао генерал Недић да идем у штаб немачки и да ћу добити дозвола за оружје, и да донесем те дозвола за Српску државну стражу.

Претседник: Ви сте били у кабинету. Знате ли о неком састанку између Милана Недића и Драже Михаиловића?

Оптужени: Знам. Сазнао сам о томе састанку доцније од Ђорђевића, помоћника управника града Београда.

Претседник: Јесте ли знали за обавезе које је Недић преузео на себе у односу према Дражи Михаиловићу?

Оптужени: Појма нисам имао о томе.

Претседник: Јесте ли ви по томе споразуму вршили испоруку пушака и муниције за Дражу Михаиловића?

Оптужени: Нисам вршио испоруку. *Када сам добио дознаку за оружје, онда ми је генерал Дамјановић или Генерал Недић рекао: јавите команданту Српске државне страже да то оружје узме у свој маГацин, или да Га преда томе и томе, коме ће те дати писмо да Га преда доносиоцу. И ја бих онда написао писмо Генералу Јонићу да му се шаље у прилогу дознака на толико и толико пушака и муниције, и у писму му се каже: „ставите то у маГацин до даљеГ наређења, или предајете доносиоцу томе и томе“.*

Претседник: Реците коме је имало да се преда?

Оптужени: Ја знам само за једно име, а то је капетан Јанко. Других имена се више не сећам. Имао сам забелешке о томе.

Претседник: Оптужени Динићу, је ли то тај исти Јанко?

Оптужени Динић: Не, оно је био Јован.

Оптужени: Па ваљда да то буде извршни орган у Бечу пошто је влада отишла из Беча, а у Бечу су само били органи немачке власти.

Претседник: Је ли био задатак те канцеларије да организује сакупљање пребеглих војничких и полицајских органа?

Оптужени: Мени је било стављено у задатак да се примим положаја референта за полицајску и војничку грану службе. Било је још 4 до 6 референата. Не сећам се тачно ко је све био. Ја се те дужности нисам примио.

Претседник: Нисте се примили?

Оптужени: Не.

Претседник: Ви сте тражили неки други посао?

Оптужени: Ја сам тражио да радим на пословима Црвеног крста што ми је коначно и успело.

Претседник: Државни тужиоце, ако имате питања изволите.

Судија Лаковић: Ја бих имао неколико питања. Оптужени Павловићу, ко је у ствари организовао Српску државну стражу?

Оптужени: Генерал Радовановић.

Судија Лаковић: Каква је ваша ту била улога?

Оптужени: Моја улога је била, управо ја сам имао законску форму стварања. Ја сам писао а не написао уредбу.

Судија Лаковић: Какву је улогу имао Бабић?

Оптужени: Бабић је требао да буде командант.

Судија Лаковић: Ви сте били његов помоћник. Ко вам је помагао на организовању Српске државне страже?

Оптужени: Цека Ђорђевић и једна комисија.

Судија Лаковић: Ко су били инструктори при организацији Српске државне страже?

Оптужени: Војни инструктори Орднунгс полицај. То је немачка полиција реда.

Судија Лаковић: А јесу ли они били тамо инструктори?

Оптужени: Не.

Судија Лаковић: Видите у истрази сте мало боље објаснили.

Оптужени: Не. Они нису били организатори него су давали само сагласност.

Претседник: А не знате да је то оружје испоручивано четницима Драже Михаиловића?

Оптужени: Стража је сигурно достављала четницима.

Претседник: Па како то сигурно?

Оптужени: Ја сам видео и сазнао да су то оружје четници добијали.

Претседник: Колико сте пушака ви тако предали?

Оптужени: Колико ја знам предано је нешто око 8.000 пушака.

Претседник: А пушчаних метака?

Оптужени: Пушчаних метака око 1.000.

Претседник: Митраљеза?

Оптужени: Није била велика количина. Ја сам био свежији у сећању приликом саслушавања на записник и тада сам дао прецизније податке.

Претседник: Бацача?

Оптужени: Господине претседниче, то сам дао у записник прошле године када ми је било више у сећању.

Претседник: Можете ли ви са сигурношћу да тврдите да су све те пушке од стране Недића достављане четницима Драже Михаиловића?

Оптужени: Сто посто не могу тврдити, али четницима је вероватно достављено 60%.

Претседник: Када сте ви отишли из Србије?

Оптужени: Ја сам отишао из Србије 3 или 4 октобра.

Претседник: Куда?

Оптужени: За Беч.

Претседник: Јесте ли се тамо налазили са Недићем?

Оптужени: Јесам.

Претседник: Јесте ли добили какву дужност од њега?

Оптужени: Ја сам имао да будем референт полициске и војне службе у Бечу. Недић је хтео у Бечу да организује српску канцеларију.

Оптужени: Они су само могли давати сагласност.

Судија Лаковић: Какве сте везе имали с њима?

Оптужени: Ја сам имао сталне везе с њима.

Судија Лаковић: Јесте ли преносили њихове инструкције на Српску државну стражу?

Оптужени: Нисам.

Судија Лаковић: Него шта?

Оптужени: Чисто административне везе.

Судија Лаковић: Код вас је све административно. Организује се једна велика сила у коју улазе као инструктори Немци и то све административно.

Оптужени: Па ево да видите, по Уредби о Српској државној стражи било је предвиђено и ватрогасно одељење...

Судија Лаковић: Оставите то, ја сам вам поставио питање јесте ли са Немцима из те политичке команде који су били инструктори имали какве везе и какве сте везе имали?

Оптужени: Имао сам само интервенције.

Судија Лаковић: Шта сте имали да интервенишете?

Оптужени: Они су требали да буду инструктори. Команда Српске државне страже врло је мало имала посла на терену, а инструктори су били на терену.

Судија Лаковић: Значи да су инструктори били на терену, а ви сте имали с њима сталне везе. С којим сте још немачким главним командантима имали везе? Ви сте у истрази казали да сте имали са свима главним командантима везе. Са којима сте имали везе?

Оптужени: Имао сам везе с Мајснером, Шефером и другима.

Судија Лаковић: Какве су те везе биле?

Оптужени: Имао сам да интервенишем у случајевима кад је било хапшење.

Судија Лаковић: Ви нисте казали на свом саслушању да сте интервенисали само за хапшења него и за оружје.

Оптужени: Било је интервенција и друге природе. На пример они су нападали Српску државну стражу да се није добро показивала

да не прима борбу итд. Онда сам им ја доказивао да то није било ни могуће, да је такво психичко стање и даље у том смислу.

Судија Лаковић: Пошто сте напустили Србију, управо пошто сте побегли испред навале народноослободилачке војске у Беч, шта сте даље радили?

Оптужени: Ја сам седео одвојено у Винервалду са женом и дететом.

Судија Лаковић: Да ли знате нешто о томе да се је тамо организовао неки Национални комитет?

Оптужени: Чуо сам да је било разговора о томе да треба да се организује тај комитет.

Судија: Од кога сте чули?

Оптужени: Чуо сам са више страна.

Судија Лаковић: Шта је био циљ тога комитета?

Оптужени: Циљ његов био је да у њему влада има неку подршку од угледних људи.

Судија Лаковић: Дакле да избегличка влада има неку подршку и даље. Ко вам је то објаснио?

Оптужени: Објаснио ми није нико.

Судија Лаковић: Шта вам је рекао Таса Динић о циљу тога Комитета, шта је требало да ради тај Комитет? Ви сте то лепо казали у истрази, да регрутују људство да и даље стварају неку војску итд.

Оптужени: Може бити, ја се тога више не сећам.

Претседник: Има ли тужба каква питања.

Заменик тужиоца: Ви кажете да сте били упућени у Крагујевац.

Оптужени: Јесте.

Заменик тужиоца: У које време?

Оптужени: На неколико дана пре уласка Немаца, на врло кратко време.

Заменик тужиоца: Одредите то ближе.

Оптужени: Могло је бити пар дана.

Помоћник тужиоца: Пар дана значи два три дана.

Оптужени: Можда и пет до шест дана.

Заменик тужиоца: Знате ли да није било истовремено хапшења и стрељања, да је било хапшења периодично у суботу на ноћ и недељу.

Оптужени: Не знам. Дозволите ми да кажем зашто не знам.

Помоћник тужиоца: Главно је хапшење било у понедељак.

Оптужени: Не знам да ли је било у понедељак и ја сам мислио да је то хапшење за интернацију, да се интернирају.

Помоћник тужиоца: Ко вас је упутио у Крагујевац?

Оптужени: Г. Цека Ђорђевић.

Помоћник тужиоца: Казали сте да је било неких афиша.

Оптужени: Било је некаквих афиша које су биле растурене по целом Крагујевцу и овамо су достављене.

Помоћник тужиоца: А како сте их добили?

Оптужени: Од органа СДС.

Помоћник тужиоца: Вас је Цека Ђорђевић упутио у Крагујевац баш по томе питању?

Оптужени: Афише с тим немају везе. Чуло се да се тамо нешто догађа.

Помоћник тужиоца: Да ли је Цека Ђорђевић то учинио по својој иницијативи или је обавестио Недића па вас је Недић послао?

Оптужени: Не знам. Може бити, ја сам примио наређење од Цеке.

Помоћник тужиоца: А у то време већ није било хапшење ни отпочело, кад сте стигли у Крагујевац, то знате.

Оптужени: Уколико знам није.

Тужилац: Какве вам је инструкције дао Цека Ђорђевић?

Оптужени: Цека ми је дао инструкције да га извештим и ако треба да појачам органе државне страже и за то ми је дао 100.000 динара.

Помоћник тужиоца: Зар вам није рекао да ће бити стрељана и да извучете неке Недићеве људе?

Оптужени: Не, не би то смео да ми каже.

Помоћник тужиоца: Ви рекосте да сте били други помоћник СДС а први помоћник?

Оптужени: Ђока Бабић.

Помоћник тужиоца: Шта је била његова дужност?

Оптужени: Оперативни део и оно што је дужност команданта да га помаже у питању команде.

Помоћник тужиоца: Ко је одржавао везе са немачким властима?

Оптужени: Један део ја, а била су још двојица или тројица. За интендатуру био је капетан Докић.

Помоћник тужиоца: Пречистили смо то питање интендатуре. А по вашем сектору?

Оптужени: По моме сектору био сам само ја, а по питањима оперативним и по питањима начелника штаба био је капетан мајор Секић.

Помоћник тужиоца: У вашем записнику на више места се види да сте ви често одлазили као тумач и у неколико махова рекосте да сте били тумач Недића и врло често сте одлазили и сами код немачких власти.

Оптужени: Тачно је.

Помоћник тужиоца: Одлазили сте да интервенишете управо да издејствујете да вам се дозволи оружје и муниција.

Оптужени: Не да ми се дозволи.

Помоћник тужиоца: Да вам се изда.

Оптужени: Не да ми се изда, него да добијем дознаку. Ја не знам ко је то свршавао, ја сам био само преносилац.

Помоћник тужиоца: Како објашњавате да се у свакој прилици као шеф јавне силе и помоћник СДС и у другим функцијама где сте били делегат Недићеве владе, појављујете и одржавате контакт са Немцима.

Оптужени: Делегат Недићеве владе нисам био, искоришћено је моје знање немачког језика.

Помоћник тужиоца: Зар у Београду није било људи који знају немачки?

Оптужени: Онда би ти исти људи одговарали овде као ја сада.

Помоћник тужиоца: И њима би исто питање поставили као вама. Ви рекосте да сте били постављени за државног секретара?

Оптужени: Не, него само да вршим дужност те канцеларије.

Помоћник тужиоца: А да ли је постојао неко који је већ био ту?

Оптужени: Био је Цека Ђорђевић који је убијен и требао је бити постављен Пржић.

Помоћник тужиоца: Јесте ли у међувремену водили послове у кабинету Милана Недића од убиства Цеке Ђорђевића до постављања другог?

Оптужени: Никакве послове државног секретара нисам водио, него само канцеларију државног секретара.

Помоћник тужиоца: *Па значи ли то да сте само седели у канцеларији и да ништа друго нисте радили?*

Оптужени: *Па достављао сам акта.*

Помоћник тужиоца: *Ја мислим да је и то рад.*

Оптужени: *Свакако.*

Помоћник тужиоца: *Колико сте ви времена вршили ту дужност?*

Оптужени: *Два или три месеца.*

Помоћник тужиоца: *Па није то баш тако кратко време.*

Оптужени: *Није. Али, ако смем да кажем, Г. тужиоце, ја сам приликом доласка у канцеларију државног секретара сазвао све особље и рекао да нисам државни секретар и да не долазим добровољно неГо по наређењу, да надзирем канцеларију и њих.*

Помоћник тужиоца: *Вршити дужност и бити на тој дужности то не мења ствар.*

Оптужени: *На једно је вршити дужност редовно, а друго је кад се неко привремено постави, јер другоГ нема.*

Помоћник тужиоца: Молим вас сада да пређемо на другу ствар. Кад сте ви побегли из земље?

Оптужени: Ја сам отишао октобра месеца.

Помоћник тужиоца: *Јесте ли отишли сами или са још неким?*

Оптужени: *Отишао сам возом.*

Помоћник тужиоца: Јесте ли отишли са члановима Недићеве владе?

Оптужени: Био је само један члан. Био је г. Боривоје Јонић, не...

Помоћник тужиоца: Кад сте отишли из земље, где сте отишли?

Оптужени: *Ја сам имао намеру да идем у Словенију, али воз није ишао у том правцу који сам ја предвидео, неГо преко Осигека за Беч.*

Помоћник тужиоца: *Па тамо је стигла и Недићева влада?*

Оптужени: *Не, она је била далеко од Беча.*

Помоћник тужиоца: *Она је била у близини Беча. А ко је још сем вас био у Бечу.*

Оптужени: Било је још...

Помоћник тужиоца: *Где је требало да се формира та владина канцеларија?*

Оптужени: У Бечу.

Помоћник тужиоца: А ко је требао да је формира?

Оптужени: Ковачевић.

Помоћник тужиоца: Да ли вас је он ангажовао за ту владину канцеларију?

Оптужени: Наредио је да се постави референт за политичке и владине ствари.

Помоћник тужиоца: Каква је требало да буде функција те владине канцеларије у Бечу?

Оптужени: Ја не знам.

Помоћник тужиоца: Да није требало да настави послове који су рађени у владиној канцеларији у Србији?

Оптужени: Ја сам одбио да примим ту дужност...

Помоћник тужиоца: Да ли ви знате да су прикупљани не само избеглице него и наши људи у тим крајевима и да су у ствари припремане и организоване војне формације, које су требале да иду на ослобођену територију.

Оптужени: Ја не знам шта је она требало да ради. У Бечу је била формирана Никићева канцеларија која је водила те послове.

Помоћник тужиоца: А ви нисте ништа радили на прикупљању тих избеглица?

Оптужени: Не.

Помоћник тужиоца: А какав је био ваш сектор рада по линији Црвеног крста?

Оптужени: Још нисам био отпочео да радим. А требало је да добијем признање Црвеног крста.

Помоћник тужиоца: Да нисте мислили да се бавите само миротворним стварима?

Оптужени: Не миротворним, него хуманим.

Тужилац Минић: После прошлог светског рата на које сте дужности ви дошли?

Оптужени: Био сам најпре командир чете.

Тужилац: Па онда?

Оптужени: Онда као официр члан комисије за разграничење са Италијом, па сам после дошао за команданта полициске страже у Загребу и на тој дужности остао сам скоро пуних 18 година.

Претседник: *На реду су браниоци. Најпре адвокат Суботић Слободан, казујем име због стеноГрафа да би могли правилно забележити.*

Бранилац Суботић: *Да ли сте у току ваше службе за време окупације ви вршили и једну дужност самостално?*

Оптужени: *(Одговара отсечно исувише Гласно): Не! (Буран смех)*

Бранилац: *Да ли су ваше везе које сте одржавали са Немцима биле по функцији вашеГ положаја или по томе што сте добијали повремене задатке од ваших шефова да свршите поједине послове?*

Оптужени: *Један део је био по функцијама, за разне интервенције а овај други повремено, кад ме је Недић тамо слао.*

Бранилац: *Да ли сте ви одржавали личне везе с њима, или су то биле везе које су вам наметане?*

Оптужени: Никакве личне н.и друштвене везе са Немцима ја нисам имао.

Бранилац: Ви сШе видели да је у Шоку окупације а нарочиШо у Београду био оГроман број ухапшених, да ли се икада ико вама обраћао да му помогнеШе, да инШервенишеШе и јесие ли указивали онима који су били ухапшени помоћ и пажњу?

Оптужени: Без обзира ко се је на мене обраћао ако сам имао моГућносШи спасавао сам колико год сам моГао. У једном случају извукао сам и двојицу комуниста - скојеваца, сшановали су у МуШаповој бр. 43. Не моГу да се сеШим имена - годину дана ОЗНЕ - да, шо су били браћа Тодоровићи. Списак мора да постоји из моје канцеларије шаквих случајева. Није Шо био један случај. У задњем моменШу извукао сам из лоГора на- Бањици 115 парШизана и послао кућама.

Бранилац: Кад је Шо било?

Оптужени: То је било концем сепШембра или почеШком окШобра.

Бранилац: Које Године?

Оптужени: Нре моГа бексШва у Беч. Фалсификовао сам чак и једну депешу с Шим у вези и предузео личне инШервенције за Шељуде, ГаранШујући да нису парШизани иако сам знао да јесу. Тако су ови људи на Бањици спашени.

Бранилац: ШШа ви имаШе од школских квалификација?

Оптужени: Имам свега 5 разреда средње школе, 2 разреда приваШне ШРГовачке школе и после сам се сам усавршавао. Ја од своје двадесетШе Године себе издржавам. Изучио сам и занаШ и био сам радник.

Бранилац: Као друГи помоћник команданШа Српске државне сШпраже да ли сте на Шерену издавали наређења сШпражи да по-сШупа овако или онако?

Оптужени: Никада, ниШи сам поШписивао каква наређења, ниШи давао какве одлуке.

Бранилац: А сада о Крагујевцу, Рекли сШе да сШе пре сШрељања напусШили КраГујевац.

Оптужени: ЈесШе пре сШрељања.

Бранилац: У ком циљу пре стрељања?

Оптужени: Ради спасавања, да спречим да се сШрељање не изврши.

Бранилац: И иШа сше урадили кад сте дошли у БеоГрад из КраГујевца?

Оптужени: Било је то овако. Везу нисам моГао добити телефоном и тако нисам имао везу са владом. КоманданШ који је вршио стрељање није хтео да ме прими. Саботирао је мој пријем, моју интервенцију. Из Крагујевца сам у БеоГрад стиГао ноћу и јавио се одмах телефоном Цеки Ђорђевићу, овај је известио Недића а ја сам одмах изјутра отишао са Недићем као Шумач код шефа немачкоГ управноГ штаба Турнера. Недић је Шамо реферисао о опасности која, прети Грађанима КраГујевца.

Бранилац: Је ли Шо тај контактШ о коме ви Говорите?

Оптужени: Моје су везе биле такве.

Бранилац: Ви сте ту само тумач.

Оптужени: Да, само тумач.

Бранилац: Ви сте код иследника у неколико махова говорили о тим вашим везама и мене интересује ирирода те везе, јер постоје везе разних врста. Ове ваше везе нису неке пријатељске везе, ја видим да је то просто техничка веза, јесу ли све ваше везе биле такве?

Оптужени: Само такве сам везе имао. Ако дозволи Господин председник да једну ствар кажем. У записнику је све написано шта сам рекао. Ја сам мислио да је то полициски записник. Али записник је тако сумиран да се добије чисто други утисак неГо је у ствари. Ја сам ставио иследнику примедбу на то, а он ми је одГоворио да имам прилику да се браним на претресу.

Помоћник тужиоца: Ви знате како се води записник?

Оптужени: Зато што сам мислио да је то полициски записник.

Помоћник тужиоца: Кажете да је то истина?

Оптужени: Али је тако сумирано а потребно је и за вас да буде опиширње.

Бранилац Суботић: Ви сте по слову оптужнице означени као човек који је орГанизовао испоруку 10.000 пушака и веће количине ратноГ материјала и ратне спреме четницима Драже Михаиловића. Да ли сте ви били у моГућности да уопште оволике количине ратноГ материјала и спреме изузмете од Немаца или сте имали задатак кад се изузме да поступите по стриктном наређењу?

Оптужени: По сирикином наређењу ја сам узимао дознаке и извештавао Генерала Недића а он ми је наредио шта има да јавим.

Бранилац: Претпостављате ли да је ова муниција и материјал отишли четницима Драже Михаиловића?

Оптужени: Апсолутно.

Бранилац: По чему знате?

Оптужени: Зато што су четници долазили. Ја нисам моГао претпоставити да ће се и после рата наставити међусобно проливање крви, ја сам мислио да ће доћи до споразума.

Бранилац: Вама ставља на терет оптужница исто тако да су по вашем наређењу јединице државне страже учествовале у борби против Народноослободилачке војске. Да ли је моГуће да је то било по вашем наређењу?

Оптужени: Ја се налазим пред највишим судом своГа народа. Ово није инквизициони суд. Нека опрости оптужба, али нека она доказује оно што апсолутно не постоји.

Тужилац: Ноторно је да командант јединице командује том својом јединицом.

Бранилац Суботић: То је законска претпоставка.

Оптужени: А Где је начелник штаба, па први помоћник, па други помоћник!

Бранилац: Овде седи оптужени Динић који је био помоћник министров и оптужени ДраГи Јовановић којима ћу ја свакако ста-

вити нека питања и зато вае ја молим да добро измерите шта. кажете јер они морају знати вашу функцију да ли је она била другог степена или одређујућа. Да ли сте ви били руководилац или само један од административних споредних службеника? Несумњиво да сте ви организујући административне послове СДС омогућили њен рад, али да је ваша улога та која је ишла директно на борбу, да ли је она била непосредна или посредна и да ли сте ви према опсегу ваших функција имали и политичке функције.

Оптужени: Ја сам био полициски службеник криминалиста. А политичких случајева и криминала ће увек бити у сваком друштву.

Бранилац: На последње питање јавног тужиоца ви сте рекли да сте били 19 Година полициски службеник.

Оптужени: То је било у Загребу.

Бранилац: Јесте ли руководили овом полициском службом.

Оптужени: Ја сам био командант а полициска служба је била у рукама политичких чиновника. Извршни службеник нема империјума. То је било у Загребу. Ја сам био дужан да извршим сва наређења.

Бранилац: Јесте ли ви организовали ту службу и издавали наређења ко ће бити претстојник страже или да ли сте ви постављали претстојнике страже.

Оптужени: То није била моја ствар.

Бранилац: Да ли је било у вашој функцији да можете одређивати које ће људство бити на овој или оној дужности?

Оптужени: Само сам дао предлог за неког капетана Обрадовића који је имао Јеврејку за супругу и кад је требао да иде у Ниш за командира молио сам команданта да Га тамо не шаље и командант је то учинио.

Бранилац: Шта сте радили после немачке капитулације?

Оптужени: Из докумената се који су нађени кад сам ухапшен мора видети све то. Ја сам одмах отишао на Границу и један ми је од француских официра рекао да треба да се води борба са Немцима да би се осигурале комуникације између Немачке и Француске. На Граници сам прикупљао и наше људе. У Вајмару сам постављен од француског команданта за онога који треба о томе да води рачуна.

Тужилац: Кад сте ухапшени?

Оптужени: 13 јуна биће Годињу дана.

Бранилац: Ви сте дошли у контакт са нашим заробљеницима који су се налазили у Немачкој?

Оптужени: Прво сам дошао са нашим официрима а после са војницима, које сам скупљао и наоружавао. Кад су официри дошли ја сам им се ставио на расположење. Војници су ме питали: шта ће да раде, а ја сам им рекао да се врате кући. Било је и политичких питања која су ми постављана, а ја сам на то увек одговорио да та питања не улазе у моју компетенцију. Чуо сам да ће

бити гласање. Према новом сШању у оШаџбини ја нисам учинио нишШа.

Претседник: Да ли имаШе још пиШања?

Помоћник тужиоца: Да се разјасни, пошШо је Шу опШужени Динић ко је у Шо време био надлежан да врши орГанизацију жандармериских сШаница, да ли је Шо била дужносШ шефа јавне силе безбедносШи.

Претседник: ОпШужени Динићу приђиШе Суду.

Оптужени Динић: Ја као помоћник комесара унуШрашњих послова 1941 Године нисам руководио Шим пословима и право да кажем и не знам иша је била дужност шефа отсека јавне силе кад је дошао Бошко Павловић.

Помоћник тужиоца: Да ли је то била титула или функција?

Оптужени Динић: Тада су се прикупљали чиновници који су долазили са разних страна, поједини шефови отсека, верујем да је у томе циљу тако и он био додељен на рад као шеф тоГа отсека. Сећам се да су и стражари долазили из разних крајева бивше Југославије. Он је као познавалац тих људи и као познавалац те службе прикупљао ове стражаре и према наређењима која је добијао од Аћимовића и начелника ШоГа одељења јавне силе...

Тужилац: Да ли је била дужност шефа отсека да оснива нове жандармериске станице или да их повезује кад су биле основане?

Оптужени Динић: Ја мислим да није то радио. Жандармерија је била под командантом команде жандармерије.

Помоћник тужиоца: А полициска престојништва, среска и окружна начелништва?

Оптужени Динић: Среска и окружна начелства су била под начелником управноГ одељења.

Помоћник тужиоца: Да ли вам је познато да је шеф отсека јавне силе безбедности стајао под вама, под министарством унутрашњих послова, под комесаријатом унутрашњих послова.

Оптужени Динић: СиГурно.

Тужилац: Ко је упутио њеГа, оптуженоГ Павловића да иде у унутрашњост да врши инспекцију по местима итд.? Ко је био наредбодавац?

Оптужени Динић: Оптужени Павловић је рекао за случај кад је ишао у село Жарково поводом убиства немачкоГ војника, па је поменуо и моје име. Ја се сећам тоГа случаја.

Претседник: Молим конкретнији случај.

Оптужени Динић: Што се тиче путовања у унутрашњост он је морао добити наређење од начелника, односно министра.

Тужилац: Ви се значи не сећате да је дато такво наређење?

Оптужени Динић: Не сећам се да сам му такво наређење дао.

Тужилац: Да ли се сећате да је по вашем налогу отишао у Краљево?

Оптужени Динић: Ја бих хтео да знам кад је то било.

Тужилац: Август 1941 Године.

Оптужени Динић: Не сећам се.

Помоћник тужиоца: (оптуженом Павловићу): Ко вам је издао налог?

Оптужени Павловић: Цека Ђорђевић ми је дао налог да интервенишем за неког БуГарина или БуГарчића који је био ухапшен.

Помоћник тужиоца: Од кога?

Оптужени Павловић: Од Немаца. Ја еам требао да идем да интервенишем и онда је наређено да успут поднесем извештај о стању. Јавна сила по уредби о устројству...

Претседник: Читаћемо уредбу, ако буде било потребно.

Бранилац: (Оптуженом Динићу) Молим вас ви сте били помоћник комесара а он је био шеф отсека. Између њега оптуженог Павловића и помоћника стајао је начелник одељења. Да ли је оптужени Павловић икад имао самостално пословање, овлашћење да сврши један задатак, посао који би био у односу са Немцима. Да ли је могао да делује по својој иницијативи или је био обичан чиновник.

Оптужени Динић: Једна је ствар: у то време послове је водио ресорни министар, који је био искусан полицајац, - Аћимовић - као што је и начелник био искусан полицајац и, најзад, као што је и оптужени Павловић био искусан. Ја могу да кажем то првенствено да нисам могао да руководим полицијом, а могу да кажем и то да Павловић није могао по сопственој иницијативи да ради нешто са Немцима без наређења његових претпостављених.

Бранилац: Вама је познат случај у Крагујевцу, јер је познат широм целоГ света. Да ли ви знате - кажите нам пошито - да ли је Павловић имао ма каквоГ учешћа у том страховитом злочину?

Оптужени Динић: Нажалост, кад је био тај злочин ја уопште нисам био у Министарству унутрашњих послова, ја сам био комесар за персоналне послове. Следствено ја сам за овај догађај могао да сазнам из штампе могао да сазнам оно што сам чуо. Павловић какву функцију је имао, шта је радио тамо, наравно да нисам знао. Ја сам био ван Министарства унутрашњих послова.

Претседник: Добро, даља питања.

Бранилац: Немам ја ништа више у односу на Динића. Ја бих хтео да питам оптуженог Јовановића.

Претседник: Динићу, седите. Оптужени Јовановићу, устаните и приђите Суду.

Бранилац: (обраћајући се оптуженом Јовановићу) Ја бих хтео да вас питам по случају у Крагујевцу. Да ли је вама познато, - вама је свакако случај познат, ви сте човек који сте показали да имате најјачу меморију од свих.

Оптужени Јовановић: Случај у Крагујевцу сам дознао после осам дана, јер сам лежао од запаљења плућа у мојој кући.

Претседник: Имате ли још питања?

Бранилац: Да ли сте касније можда чули да је оптужени Павловић имао ма какве везе?

Оптужени Јовановић: Ја нисам чуо да је Бошко Павловић имао ма какве везе.

Тужилац: То није ни интересантно, да ли сте чули или не.

Бранилац: То је врло интересантно, он је човек који зна тај период боље и од вас и од свих нас.

Тужилац: То је несумњиво. Видите како вам одаје признање бранилац оптуженог Павловића.

Бранилац Мушицког оптуженом Јовановићу: Ви сте на саслушању изјавили да сте били присутни када су вршена хапшења и да сте видели да су та хапшења, поред Немаца, вршили и одреди љотићеваца под командом Јањића, који је узурпирао власт председника општине. Да ли су та хапшења вршили и одреди Марисава Петровића?

Оптужени: Јањић је дошао са једном Групом наоружаних људи... Ја сам сутрадан отишао за Београд и кад сам се вратио ја сам знао да је узурпирао власт председника општине, па је један од његових четовођа постављен за претстојника полиције...

Бранилац Мушицког: Да ли су приликом ТОГ хапшења и стрељања и они учествовали заједно са Немцима?

Претседник: То је ноторна ствар, зна се ко је вршио хапшења у Крагујевцу.

Бранилац Мушицког: То сам хтео само да разјасним да ли је био Марисав или је био одред. На саслушању оптужени Павловић је поменуо. Ја сам хтео да то разјасним.

Претседник: По доласку у Београд из Крагујевца кога сте све обавестили о томе, да се спрема стрељање огромног броја људи?

Оптужени: Ја сам по дужности онога ко ме је послао, а послао ме је Цека Ђорђевић кога сам известио телефоном. Покушао сам из Лапова и Младеновца, али није ишло. Имали смо несрећу, био је срушен мост па смо ишли преко Крсне.

Претседник: Кога сте обавестили?

Оптужени: Само њега телефоном. После је он известио Недића. Ја сам после причао свима, начелнику Симићу и свим чиновницима.

Претседник: Да ли су били упознати сви чланови владе?

Оптужени: То не знам.

Претседник: Како објашњавате следеће ствари: ви се појављујете, у Крајеву почиње велико хапшење, појављујете се у Крагујевцу почиње велико хапшење. Када је све похапшено, ви некуда журите да спасавате, да интервенишете?

Оптужени: Кад сам дошао у Крагујевац било је извршено хапшење. Дошао сам да интервенишем, кад је негде опасност.

Претседник: Још једно питање: јесте ли у Крагујевац дошли аутомобилом или возом?

Оптужени: Возом.

Претседник: Блиндираним?

Оптужени: Не, била су два вагона блиндирана, јер је пруга била порушена, путеви су били прекинути.

Претседник: Јесте ли имали место у блиндираном вагону?

Оптужени: *Не, био сам са поштаром у другом разреду. Спреда је био један блиндирани ваГон и позади један а у средини један обични ваГон. Кад сам се враћао из КраГујевца онда сам био у блиндираном ваГону...*

Претседник: *Данашњи претрес прекида се и наставља сутра у 8 часова ујутро. Изведите оптужене.*

Претрес је прекинут у 12,50.